

Merimieskirkon sauna kohokohta

Kuusikymmentä tonnia alla on kuljettajan arkipäivää

Loviisalainen Benny Strömberg alkoi 18-vuotiaana ajaa kuorma-autoa, ensin isänsä, K. E. Strömbergin kuljetusliikkeessä, ja sittemmin vuodesta 1991 omassa yrityksessä. Viimeisten kymmenen vuoden aikana hän on ajanut pääasiassa ulkomaan teillä.

Benny Strömberg on työskennellyt kuljettajana reilut 25 vuotta.

– Kyseessä on ollut enimmäkseen elintarvike- ja leipomoteollisuuden kuljetuksia. Tärkeitä sesonkirahteja ovat myös esimerkiksi äitienpäivän, pääsiäisen ja koulujen päättäjäisten kukkakuljetukset Alankomaista, Strömberg sanoo.

Talvisilla teillä kohti Alpeja. Lasti pitää saada perille joka säässä, joten kuljettajalle voi tulla pitkiä työpäiviä.

BENNY STRÖMBERGIN KOKOELMA

– Minulla on rekka, ja työskentelen juuri nyt kuljetuskonserni Aholan alihankkijana. Ajan Etelä-Suomen ja eri puolilla Ruotsia olevien paikkojen välillä. Viihdyn työssäni, mutta tässä on vaikeaa suunnitella mitään säännöllisesti toistuvia aktiviteetteja. Juuri nyt yritän saada aikaan toimivan työrytmin, joka mahdollistaisi kolmen viikon työn jälkeen neljä vapaapäivää.

– Vienti- ja tuontitavaran osuudet ovat suunnilleen samansuuruiset. Mutta tahti on kova. Jos tulen lasteineni Suomeen aikaisin aamulla, lähdän tavallisesti matkaan taas jollain iltalaivalla.

– Olen ajanut Ruotsissa aikaisemmin monia vuosia, joten minulla ei ole suurempia vaikeuksia löytää perille. Mutta olen vähän vanhanaikainen luonteeltani ja pidän paperikarttoja parempana kuin navigaattoria. Minulla on tapana kerätä itselleni paikalliskarttoja. Sitten täydennän kokoelmaani satelliittikartoilla, joita lataan netistä. Silloin saa hyvän yleissilmäyksen maastosta, Benny Strömberg sanoo.

Loviisalainen Benny Strömberg ajee mielellään moottoripyörällä vapaapäivinä. Tässä hän on vierailulla naapurikaupungissa Porvoossa. KUVA: THURE MALMBERG.

Viime aikoina ulkomaalaiset kuljettajat ovat alkaneet Suomessa tehdä töitä kuljetusalalla.

– Monet kuljetusliikkeet ottavat ulkomaalaisia kuljettajia viimeisenä oljenkortena yrittäessään säästää palkkakustannuksissa. Mutta heidän ammattitaitonsa ei aina ole paras mahdollinen.

– Ensimmäisen ulkomaankeikkani tein 1984. Olin pitkän ajon jälkeen matkalla kotiin, kun radiopuhelimella tiedotettiin uudesta kiireellisestä ajosta. Ruotsin Ikea tarvitsi jouluruuhkan alla nopeasti erän mausteita Pauligillta. Silloin piti vaan kääntyä, lastata ja ajaa satamaan. Näin voi käydä edelleenkin.

– Tänäpäivinä minulla on tuliterä Mercedes-Benz vetoauto.

Yhdistelmäajoneuvona eli täysperävaunuineen, ts. nuppi ja perävaunu, auto painaa kuljettajineen 60 tonnia. Sen painoisella ajoneuvolla saan ajaa ainoastaan Suomessa ja Ruotsissa. Muissa maissa ovat omat rajoituksensa. Norjassa ajoneuvojen painolle on todella ankarat rajoitukset, joiden rikkominen tulisi kalliiksi. Myös Itävallassa ja Sveitsissä on tiukat rajoitukset, minkä ymmärtää hyvin, kun ajattelee kaikkia pitkiä ylä- ja alamäkiä.

Lentorahti nopeinta autolla

– Ensimmäinen ajoni Euroopan mantereella alkoi *Superfastilla* Hangosta Rostockiin, josta ajoin auton Schipholiin, Amsterdamin ulkopuolella olevalle lentoasemalle. Kyseessä oli lentorahti Suomesta Brasiliaan.

Meklarit laskivat, että koska Suomen ja Brasilian välillä ei ollut mitään suoria lentoyhteyksiä, tavara kannatti ensin ajaa autolla Schipholiin.

- Laiva saapui Rostockiin kello 21. Ajoin koko yön ja olin perillä Schipholissa kuuden aikaan aamulla. Minulla on tapana jakaa taukoni niin, että pidän ensimmäisen tauon 15 minuutin ja seuraavan 40 minuutin mittaisena.
- Monesti yöajaminen on ainoa mahdollinen tapa selviytyä kuljetuksista, sillä autojonot voivat määrätyissä paikoissa kasvaa hyvin nopeasti.
- Mantereella on usein tullut lentorahdin nouto- tai toimitusajaja Pariisiin ulkopuolella olevalle Charles de Gaullen lentoasemalle. Rotterdamissa voi saada lastiksi ranskalaisia perunoita Tanskaan ja Antwerpenissa salaattia. Kukkasesongin edellä tulee ajaja suuriin hollantilaisiin kasvihuoneisiin.
- Pisin ulkomaanmatkani on ollut 1 350 kilometriä Travemündestä Ostigliaan, Pohjois-Italiaan. Siellä on erikoistuttu rakentamaan erilaisia huviajoneuvoja sirkuksille ja huvipuistoille. Lastini Suomesta oli silloin yksi Tivoli Sariolan vaunuista, joka tuli vaihtaa uuteen.
- Ostigliassa sattui jäämään vähän odotusaikaa, ja minä sain yllättäen monta uutta ystävää. Ihastuin ympäristöön ja ihmisiin, ja kun kesällä 2010 järjestän ystävien kanssa moottoripyöräretken Kreikkaan, pyrimme vierailemaan kotimatalla Ostigliassa. Ajan Harley-Davidsonia, ja kesät vietän mielelläni moottoripyörämatkoilla Alpeilla tai Reinin laaksossa.

Kirkkosauna ja sanomalehdet

- Suosikkipaikkani on Luxemburg, missä edelleen voi ajaa pienillä, kauniilla teillä. Ruotsissa arvostan hyvin paljon Skånen luontoa.
- Vietettyäni useita päiviä peräkkäin tien päällä aivan erityisesti arvostan Merimieskirkon saunaa! Turun merimieskirkolla olen käynyt viime aikoina useita kertoja. Sen sijaan Vuosaaren kirkkoa en vielä ole ehtinyt nähdä. Kun ajoin Keski-Euroopassa, pysähdyin usein Antwerpenin kirkolla.
- Toki minulla on autoni hytissä kaikki mitä tarvitsen. Mutta on uskomattoman ihanaa saada toisinaan nauttia ensin saunasta ja sitten unesta valkoisten lakanoitten välissä paikassa, joka ei liiku. Merimieskirkon pesukoneet ja kuivausrummut ovat myös tärkeitä. Enhän kuitenkaan voi pitää koko kuukauden vaatevarastoa mukana.
- Merimieskirkkojen suuri etu on myös se, että siellä voi lukea *Hufvudstadsbladetin* ja muita päivälehtiä, joko paperiversona tai netistä. Tai se, että aina on joku, jonka kanssa keskustella! Kun ajan Suomessa, minulla on joskus koirani seurana, mutta se ei ole sallittua Ruotsin liikenteessä, Benny Strömberg sanoo.

THURE MALMBERG. Käännös: LIISA VARHO

Värikkäitä sirkus-
laitteita Benny
Strömbergin
painavassa
kuorma-autossa.
Tämä kuljetus
ajettiin Pohjois-
Italiasta Suomeen.
BENNY
STRÖMBERGIN
KOKOELMA.

